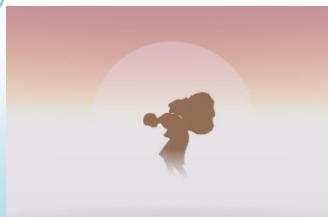

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

проповідь

**Покликання
Матвія**

ст.1-2

„10 Заповідей”

Чи знаємо і чи виконуємо ?

ст.3

Молодіжна конференція

«Йти слідом за Ісусом»

ст.4-5

стаття

Духовні дари 1 Кор. 12-13:3

ст.6-7

Дитяча сторінка

МОЛОДІЖНИЙ МІС

ст.8-9

**Новини світу
Життя громад УЄРЦ
Різна інформація**

ст.10-12

Покликання Матвія.

А коли Ісус звідти проходив, побачив чоловіка, на ймення Матвія, що сидів на митниці, та й каже йому: Йди за Мною! Той устав, і пішов услід за Ним.

Матвія 9:9-13

Багато з вас знають, що таке податки і які вони є. Та проте сьогоднішнє оподаткування є невеличким у порівнянні з тими податками, які мусили платити євреї тих часів вони лютували через ці податки, для них це була серйозна проблема. Мало того, що вони як народ Божий мали платити десятину для храму, та ще й римська імперія їх настільки придушувала всілякими податками як підданих, що часто терпець їхній вривався. Ці податки були не тільки великі, але й принижуючі. Кожен єврей мусив платити податок за все, що він купив чи продав, платити за переїзд через міст, за колеса на підводі, за худобу, яка тягла підводу і ще багато іншого. Людина, яка була на митниці, мала велику можливість наживатися подібними податками.

Яка б людина взялася за цю працю? По-перше, вона мала бути без усякого патріотизму, а це траплялося в євреїв дуже рідко. Мало хто міг погодитися обирати свій власний народ заради власного збагачення. Мало хто міг взятися за таку роботу, бо всі євреї вважали митників та збірників податків за зрадників і тому їх ніхто не любив. Всі прекрасно розуміли, що ця посада дає можливість для наживи, і тому чесних митників практично не існувало. В Римі був поставлений пам'ятник одному митнику, якого визнали чесним на цілу імперію.

Це все я розповідаю для того, аби ви зрозуміли, хто були митники, і особливо той митник Матвій, про якого йтиметься далі. Люди вважали митників морально прокаженими людьми і завжди викидали їх з суспільства. Їм забороняли заходити в синагогу, їх вважали за кримінальників. Саме такий був Матвій, і ви напевне уявити собі не могли, що така людина стане учнем Ісуса, апостолом.

Але Ісус обрав саме його. Ми не знаємо, чому саме його, але такий був вибір Христа. Досить цікаво цей момент зображено у фільмі „Ісус”, який ви всі бачили. Якось Ісус разом з учнями проходив повз ворота, біля яких сидів Матвій і збирав податки з людей. Певний час Ісус стояв і дивився, потім Він підійшов до Матвія і без будь яких пояснень просто сказав: „Йди за Мною!” Після цього

запитання Ісус більше нічого не говорив, а просто пішов, давши вибір Матвію.

Матвій був здивований. Уявіть себе на його місці. Сидить собі Матвій, займається своїми справами, тут приходить Ісус і без пояснень каже: „Іди за Мною”, і так само, не чекаючи на пояснення, той самий Ісус іде геть. Матвій був збентежений. Він спочатку не знав, що робити, але не минуло і хвилини, як покинув все і пішов за Ісусом.

Якби ви були на місці Матвія, як би ви поступили? У вас є лише мить на роздуми, і ви повинні дати відповідь: або ідете за Богом, або ви так і залишаєтесь нічим. Який вибір зробили б ви? Матвій зробив правильний вибір, і йому вистачило кількох секунд.

Ми можемо собі уявити, як він залишив гори рахунків несплачених податків на полицях і пішов за Ісусом навіки попрощавшись зі своїми засобами для збагачення, приєднався до рядів безкоштовних проповідників.

Ми б так ніколи не змогли напевно зробити, як зробив Матвій. Нам чомусь відразу жаль стає тих грошей, які залишив Матвій. Ми прекрасно розуміємо, що Матвій наче мав вагомі причини не слідувати за Ісусом. І нам не треба довго думати, що це за причини, бо саме ці причини для багатьох і сьогодні стають перешкодою і завадою в слідуванні за Ісусом. Ці самі причини і сьогодні зупиняють людей від того, щоб вони відгукнулись на заклик Ісуса.

Що цікаво, що три євангелісти описують цей випадок і всі три пишуть про це дуже коротко. Напевно і зустріч Ісуса з Матвієм була короткою. Зверніть увагу, що коли Ісус підійшов до Матвія, Він не говорив про спасіння, нічого Він не сказав і про власне життя, чи чудеса, ні слова про закони чи ще що-небудь, лише: „Іди за Мною”!

Матвій із свого боку нічого не питав і нічого не казав. Він не почав виправдовуватися, мовляв у мене часу немає, чи зайнятий дуже, чи я не можу, бо не вмію, чи ще щось тому подібне. Він нічого не казав проти. І це є дуже гарним прикладом для нас, бо у наш час у людей є так багато причин не йти до церкви, що аж дивуєшся з людської фантазії. Один може сказати, що не йде до церкви, бо не достатньо духовний, релігія не для мене, у мене не має місця для неї. Інший скаже, що життя християнина його не дуже цікавить, бо потрібно буде відмовитися від багатьох речей. Ще інший може запротестувати, мовляв християнство має багато вірувань і тому я

не знаю у що вірити, чи не хочу залишати віру батьків, чи ще щось тому подібне. Матвій міг навести будь-яку з цих причин перед Христом, але він цього не зробив.

Якщо б Матвій сказав це, то він проминув би найбільший скарб і здобуток у своєму житті. Він знехтував би найвищою дружбою, яку людина на цій землі могла б мати – дружбу з Сином Божим. Матвій до зустрічі з Христом не мав ні одного друга із-за своєї посади, після зустрічі з Христом він став другом Самого Бога. Ісус пішов до нього додому, і ті самі фарисеї докоряли Ісусу за дружбу з грішниками.

Дуже гарні є слова у 12 вірші. Ісус прийшов до кожного, хто визнає себе грішником. Ісус є лікарем, для кожного, хто визнає, що є хворий. Коли ви відчуваєте якусь біль у своєму організмі, то ви ідете до лікаря, який призначить вам курс лікування. Всі ви також напевно знаєте, що то є масаж і багато хто з вас випробував його на собі. Спочатку вам дуже болісно, а потім вам стає приємно. Ісус є лікарем, який хоче допомогти вилікуватися кожному з вас, як допоміг Матвію.

Що було б, якби Матвій не пішов за Ісусом? Якщо подивитися в широкому масштабі, то не було б сотень тисяч спасених людей, які саме завдяки Євангелію від Матвія знайшли своє спасіння в Ісусі Христі. Бог мав Свій план щодо Матвія, можливо, Бог має Свій особистий план щодо вас.

І на закінчення. Лише один раз Ісус підійшов до Матвія і сказав, щоб той слідував за Ним. У Матвія не було багато часу, щоб зробити вибір, але він вибрав дружбу з Ісусом. Він прийняв рішення за пару секунд, відкинувши всі сумніви, питання, заперечення і т.п. Напевно, ви вже кілька місяців, а то й років, у церкві чи поза нею чуєте заклик Бога йти за Ним. Можливо, хтось усе своє життя чув цей заклик, але чи багато з вас можуть вийти на середину церкви і визнати, що Ісус є вашим особистим Лікарем, Другом і Спасителем? Як часто у вашому житті ви шукаєте всілякі відмовки, щоб не йти на службу чи на біблійний урок? Як довго ще Ісус має кликати вас: „Ідіть за Мною!” ? Як довго Бог має ще чекати?

Матвій мав лише один шанс, можливо, ви маєте також лише один шанс. Подумайте над тим, що ви щойно прочитали.

Мурза В.В. настоятель УЄРЦ

10 Заповідей - чи знаємо і чи виконуємо?

ановні читачі. Ми далі вивчаємо Заповіді Господні. Давайте далі пізнавати волю Господню, яку Він об'явив нам у четвертій Заповіді.

Справжній зміст цієї Заповіді зосереджений у слові "Sabbath", яке означає наближення до закінчення діяльності. Також воно часто перекладається як "день відпочинку". З Писання ми знаємо, що цей день відпочинку появився не просто, як людський винахід чи звичка, а як божественна вимога.

Але виникає запитання, чи дійсно Бог поставив таку вимогу і для кого? Існує дві точки зору на цю проблему. Одні вбачають в Суботі обряд творіння, який бере свій початок ще в Едемі і стосується всього людства (Буття 2). Інші вважають, що Субота є Синаїтичним обрядом, який розпочався на горі Сінай і є цінним тільки для народу Ізраїлю (Буття 20).

Кожна із цих точок зору має певні підтвердження. Ті, що вважають Суботу як обряд творіння, цитують слова із Бут.2:2,3: "І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці своєї, яку чинячи, Бог був створив". Божий відпочинок, говорять вони, є прикладом відпочинку для всього творіння на сьомий день. Іншим доказом є той факт, що ще до Сінаю, Ізраїлю було наказано дотримуватись суботи, а тому в тій чи іншій мірі це повинно було бути відомо (Вихід 16:22-30).

На протигагу цим аргументам, інші вважають, що субота є Синаїтичним обрядом. Як підтвердження, вони вказують на той факт, що коли Бог відпочиває в Бутті 2, Він не вимагає, щоб і людина відпочивала з Ним. Ніде в книзі Буття не вказано дня, в який людини було б призначено відпочивати, а отже, там не згадується факту, що патріархи дотримувались цього дня. Вони могли жити згідно семиденного циклу, але це ще не є доказом того, що вони поклонялись Богу саме в цей день і якимсь особливим чином.

Крім цього існує багато абзаців, де йдеться про нагляд за дотриманням Суботи (Вих.31:12-14; Лев.23; Повт.5: 12-15). На жаль, є і такі абзаци, де говориться про перекручування Суботи. Народ Ізраїлю часто зловживав цим днем і перетворював його на день торгівлі і спекуляції, праці і лицемірства (Вих.20:12-29; Ос.2:11; Ам.8:5). Серед євреїв з'явилися такі, які розуміли наскільки осквернення Суботи призвело до вигнання і як її все ще зневажають, а також ті, які вирішили підтримувати її святість. Тільки вони прагнули робити це через введення різних обмежень. Ці люди, так звані фарисеї, створили сотні правил, щоб захистити Суботу. Вони говорили, що принцип відпочинку від роботи включає в себе заборону не менш як тридцять дев'ять різних видів робіт. А кожна із цих робіт, у свою чергу, стала предметом подальших уточнень, винятків і кваліфікацій. Немає потреби говорити, що такий стан речей перетворив Суботу в жадливий день. Це призвело до того, що наш Господь звернувся до книжників і фарисеїв з тим, щоб повернути все назад, "Субота була створена для людини, а не людина для Суботи" (Марка 2:27).

Наш Господь вніс цілий ряд поправок у буквоїдство фарисеїв. Він стверджував, що Бог ніколи не хотів, щоб Субота стала днем "гамівних сорочок". Він не прагнув того, щоб вся робота була заборонена. Певні види робіт були дозволені і навіть рекомендувались. У Матвія 12 ми слухаємо як говорить наш Спаситель, що робота благочестя (в.5), робота необхідності (в.1,3,4) і робота милості (в.11, 12) є пристойними і прийнятними.

Крім цього, Христос не тільки виправляє певні обмеження стосовно Суботи, Він також вносить зміни і щодо того, коли потрібно Суботу святкувати. З Євангелії ми знаємо, що після

Свого воскресіння Христос двічі з'являвся Своїм учням в перший день тижня (Івана 20:19,26). Прихід Святого Духа, який дехто вважає видатною подією Християнської Церкви, стався першого дня тижня (Дії 2:1). Віруючі проводять свої богослужіння першого дня тижня (Дії 20:7; 1Кор.16:1,2). І насамкінець, є свідчення Отців Церкви, (Джастін Мартир, 166 рік н.е.) які кажуть: "В Господній День всі християни міста або країни зустрічаються разом тому, що цей день є днем воскресіння Нашого Господа". Афанасій (326 рік) каже: "Господь переніс Суботу на Господній День, перший день тижня". Августин (360 рік) каже: "Господній День через воскресіння Христа був проголошений для всіх християн і з того часу його відзначають як Християнське свято".

Розібравшись з теорією Суботи, потрібно також зрозуміти природу і характер Суботи. Як можна охарактеризувати цей день? Згідно Писання, це день, в який людина припиняє свою щоденну роботу, повертає своє обличчя до Господа Бога Свого і в який вона знаходить радість в служінні Йому. Також Субота повинна нагадувати нам про звільнення. Якщо подивитись на тлумачення Четвертої Заповіді в Книзі Повторення Закону, то знайдете там те, що підкреслює факт визволення Богом Свого народу із Єгипту, де вони були рабами і слугами.

З іншого боку цей день, в першу чергу, є днем поклоніння. Без поклоніння відпочинок перетворюється в ледарювання. Без поклоніння відпочинок не має підтримки. Отже, цього дня віруючі повинні відпочивати від фізичної праці, займатися "працею духовною". Вони повинні відвідувати церкву не за звичкою, не для присутніх людей, а для того, щоб чути Слово Боже, брати участь в таїнствах, молитися Богу в зібранні, і як християнин, жертвувати для бідних.

Запитання

1. Як текст 4 Заповіді у Вих.20 відрізняється від 5 Мойсея5?
2. Що означає вираз "день відпочинку"? Чи означає це, щоб цього дня ми нічого не робили? Як би ти пояснив?
3. Що означає «відпочивати від своїх гріховних шляхів»? Можете назвати якісь приклади?
4. Що означає "вічна субота"? Коли вона починається?
5. Прочитайте Числа 15:32-36. В чому був гріх людини? Що Господь наказав? Що це доводить про серйозність порушення 4 Заповіді?
6. Прочитайте Неемію 13:19-22. Який наказ дав Неемія? Що люди хотіли робити? (вірш 20) Що мали робити Левити? Що цей епізод учить про День Відпочинку і комерцію?
7. Чи говорять Мт.12:8 і Рим.14:5 про скасування Ісусом дня відпочинку?
8. Як перший день тижня став для християн днем поклоніння Богу? (Іван.20:1, 19, 26; Дії.20:7; 1Кор.16:2; Об'явл. 1:10)
9. Хто досі наполягає на суботі, як дні відпочинку? Чому?
10. Як саме Господній День порушується сьогодні?
11. Як ми повинні готувати себе до Господнього Дня? Чи є тут якесь відношення між суботою і неділею?
12. Людина прийшла до церкви у Господній День дуже непристойно одягнена. Вона не співає і навіть не відкриває Біблії, щоб прочитати Писання. Коли їде молитва, ця людина заважає іншим. Під час проповіді вона спить. Чи пристойним є таке поводження у церкві для Господа? Як ми повинні служити Богу у Його домі?
13. Яка ваша думка стосовно такої діяльності у неділю як займатися спортом, купляти і продавати, ходити по кафе і барах?
14. Чи може людина порушити 4 Заповідь в інший день крім неділі?
15. Як ти дотримуєшся Господнього Дня? Поясни твою відповідь. Які докази можеш привести з цього приводу?
16. Яку подію в житті Ісуса ми святкуємо кожної неділі?

“Іти слідом за Ісусом”

З 2 по 4 лютого відбулася друга молодіжна конференція в с.Полянці, що 10 кілометрів від Сваляви. Тема цієї конференції була: «Наслідкування Господа Ісуса Христа». Що означає, коли Ісус каже нам: “Іди за Мною слідом”? В різних лекціях ми обговорювали важливі теми такі, як духовний ріст, а також боротьба проти спокус. Необхідно, щоб завжди знову звертатися до нашого Спаси, на Світло перед нами! Велика підтримка для нас є в тому, що Сам Ісус терпів великі спокуси. Він жив серед нас, а тому Сам знає наші труднощі!

Другого дня, у суботу, далі продовжили обговорення теми в чудовій атмосфері. Виступили чотири групи молоді, які показали іншим учасникам конференції, як можна успішно провести молодіжне служіння. Інші могли уважно слухати та давати добрі поради та коментарі. Крім того ми по групах а потім разом розмірковували над тим, що саме Бог від нас вимагає, як жити праведним християнським життям. Ввечері дуже весело розважалися в різних конкурсах.

Неділя - день відпочинку. Всі учасники їздили на богослужіння у Сваляву, де пастор Мурза В.В. прочитав прекрасну проповідь на тему конференції, використавши текст з 1Петра 2:21. Ми зрозуміли важливість ходити за Ісусом, славили Бога і дякували Йому за все!

Крім програми був вільний час, ввечері та вночі. Ми раді були спілкуватися зі знайомими, а також з новими друзями! Цього разу відвідали нашу конференцію молодь з Методистської Церкви м.Рівного, а також молодь з Пресвітеріанської Церкви м. Херсон та м.Цюрупинськ. Також раді були спілкуватися з нашими братами Віталієм Корсунським та Робертом Шпонтаксом - студентами нашої Семінарії. Дякую всій молоді, яка приїхала! Слава Богові, Який подарував всім міцну та духовну єдність один з одним. А понад усе подарує нам нове життя в Ісусі Христі!

Харріван Кор

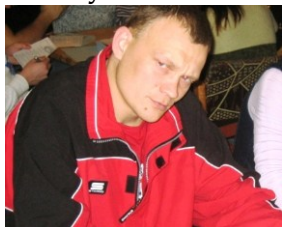
Слідувати за Ісусом!

В кожній сім'ї, в кожній громаді, коли старші люди дивляться на молодь, вони часто говорять: це наше майбутнє. Щаслива та мати, яка змогла виховати молодих синів чи дочок. Щаслива та громада, яка має молодих братів та сестер. УЄРЦ - така громада! Ми маємо таких молодих братів та сестер, які дуже

серйозно та глибоко думають про своє слідування за Господом Ісусом Христом. Я міг це бачити на власні очі на початку лютого, під час молодіжної конференції, яку проводила наша Церква в селищі Поляна, Закарпатської області. Я щасливий, що зміг бути там. І мав за честь під час лекцій розмовляти з нашими майбутніми пасторами чи пресвітерами або вчителями недільних шкіл чи членами громад, перед якими стоїть серйозне запитання тепер: «Як слідувати за Ісусом?»

Перше, що відразу помічалось, це вік та духовний ріст учасників цієї конференції. То не були діти. То були молоді люди з важливими питаннями та цікавими відповідями. То були відкриті та радісні серця, які сперечалися, дискутували, духовно росли та дійсно раділи серцем. Ця конференція не була схожа на конференцію. Це було більше служінням для Господа Ісуса Христа. Основна тема - йти слідом за Христом! Ті, хто готував, усе зробили дуже добре. Сестра Еріка зі Сваляви та пастор Кор дуже добре змогли організувати все це служіння. Це не було сухо, але не було й зовсім весело. Було дуже приємно та радісно спілкуватися з такими самими однолітками, як і ти.

Молоді люди дуже багато спілкувалися. Вони працювали в групах, знайомились, сперечалися, знаходили багато спільного. Така важлива тема для усіх поколінь: «Йти слідом за Христом» об'єднала нас. Бо слідування за Ним - це все життя.

Тобі здається, що ти йдеш сам. Це тільки видимість. Як часто ти бачиш та розумієш, що скрізь, в усіх аспектах твого життя, Святий Бог веде тебе. Як часто ти бачиш, що Ісус Христос, Той, ХТО вмер за тебе на Голгофському хресті, оберігає тебе та живе з тобою. Ми всі могли відчувати це.

На конференції ми не просто питали: «як справи?» Там ми питали: «як твій духовний ріст?» Я дуже надіюсь, що це було корисним. Що ті, хто почав сходити із стежки довіри до Господа, знову могли

відчувати, як Ісус любить їх. Ті, хто втратив орієнтир, знову зможуть дивитися в далечінь і дедалі яскравіше бачити Христову істину та Його життя в собі. Я дуже надіюсь, що ці молоді люди знову зможуть з новими силами та натхненням слідувати з Ісусом.

Духовний ріст - це процес усього твого життя. Коли ти не просто визнаєш,

що Бог є, а живеш на Його славу кожного дня. Ця конференція була пошуком. Тільки то не був початок шляху. То не був початок, як той чоловік з «Мандрівки пілігрима», що знайшов запилену книгу на своєму горіщі і почав читати. Наші молоді люди вже вийшли з міста, вони вже поряд з голгофським хрестом. Вони потребують нашої підтримки та молитов. Вони потребують нашої відданості та любові, де б ми не жили. Вони можуть вже багато. Вони можуть самі розмірковувати над Словом Божим, самі проповідувати іншим, самі в молитві хвалити Господа та радіти Славою Христа. Вони ще не вміють так лукавити чи ховати свої справжні почуття. Вони ще не вміють брати жар чужими руками. І хай не вміють. Нам є чому повчитися у них. Нам є з ким рости в слідуванні за Ісусом Христом.

Чи зможемо ми використати цей потенціал? Не знаю. Але ця конференція є для нас певним знаком - ми маємо молодих людей, які вже вирости. Можливо, вони не навчаються в семінарії, але вони не гірші семінаристів. Можливо вони не вміють ще докладно молитися, так як ми, але їх молитви щирі. Можливо, їм важче серед своїх ровесників у вузах захищати свою довіру Господу, можливо, їм важче протистояти спокусам, які трапляються на їхньому шляху. Ось тут ми поряд, ось тут ми разом можемо шукати Божої слави та Його радості в Сині Божому. Адже Слава Божа на висоті, а на землі - мир, у людях добра воля, не лише на Різдво. Це завжди і скрізь від Його народження і від нашого народження в вірі в Ісуса.

Я дякую усім, і перш за все - Господу. Ви знову навчили мене радіти в Господі, бо коли спостерігаєш вашу радість в Ньому, вашу довіру та ваш пошук, тоді твоє серце розтане, напрута спадає і починаєш розуміти хто ти? Можливо, пастор, можливо, щось вмієш чи заслужив, але це серед людей. Ти - пілігрим кожного дня, той хто слідує за Христом. Ти Його дитина.

Пилипенко В.В. пастор УЄРЦ

Духовні дари 1 Кор. 12-13:3

Нас, реформатів, звинувачують в тому, що ми не говоримо про духовні дари. Дійсно, в нашому катехізисі про це не написано та й в проповідях ми майже ніколи не пояснюємо цієї теми. Це, безперечно, погано та, можливо, саме це призвело до протестуючої реакції декількох церков, які надто багато говорять про ці духовні дари.

Сьогодні я хочу виправити нашу помилку, через те, що ми справді повинні говорити про це та користуватися Божими дарами. Через те, що ми не говоримо про це, складається враження, що у нас немає духовних дарів, нас звинувачують в тому, що ми не жива церква. Незважаючи на те, що ті, хто критикує нас, далеко не завжди добре ставляться до нас і можуть помилятися, ми маємо дуже серйозно замислитися над цим. Ми не повинні погано, чи агресивно реагувати на їхню критику, нападати на них, захищаючи себе. Виходить, вони звинувачують нас у тому, що ми – мертві церкви, які не мають духовних дарів, навіть не говорять та не знають, що робити з тими віршами з Біблії, які говорять про духовні дари. А ми звинувачуємо їх в тому, що вони зловживають духовними дарами, не користуються ними так, як про це написано в Біблії. Таким чином обидві сторони йдуть невірним шляхом, намагаються доказати свою правоту, але нічого доброго з цього не виходить. Через те, що по-перше, в Біблії немає таких уривків, які б чітко вказували на те, що дари, про які писав апостол Павло, вже не існують. Але в Біблії немає віршів, які б підтверджували, що ці дари завжди саме так, дослівно будуть супроводжувати віруючих. Надалі ми побачимо, що нам не зрозуміло практичне використання та дослівне значення духовних дарів, про які писав апостол Павло.

Деякі дотримуються нейтральної позиції в цій суперечці та говорять що праві й ті, котрі використовують дари саме так, як про це написано в Новому Заповіті та праві ті, які заперечують таке достеменно тлумачення дарів. Але такий дипломатичний підхід не допомагає через те, що тут ми бачимо два протилежні підходи – одні хочуть використовувати шаблон для дії Духа Святого, а інші – заперечують існування таких шаблонів. В цьому і є суть суперечок.

Друга причина, чому ми не можемо у такий спосіб довести нашу правоту, ще більше серйозна, ніж перша. Коли ми відкриваємо негативні або слабкі сторони одне одного, то немов ведемо дуель без любові, без будь-якого прагнення до розуміння або без бажання слухати одне одного, цим ми показуємо, що взагалі не маємо дарів Духа, так як любов перевершує всі дари, саме любов має керувати всім цим, що ми отримали від Господа. Дуже часто коли ми дискутуємо з цієї теми, любов до цих людей десь далеко. Головна причина всього (включаючи також й духовні дари), що ми отримали від Бога – це Його безумовна любов до нас і ця любов привела Ісуса на хрест. Ви бачите парадокс: ми намагаємося довести, що ми правильно розуміємо духовні дари (і навіть може бути, що ми праві), але, якщо ми без любові захищаємось, атакуємо, шукаємо слабе місце де спіймати іншого, хто не погоджується з нами, тоді такі дії суперечать нашим словам. Наша поведінка не служить ані любові, ані прагненню до єдності під іменем Господа.

«Під ім'ям нашого Господа члени церкви зростають та досягли досконалої єдності та любові в Христі, через те, що члени церкви є тілом Христовим, як і всередині Трійці панують досконала єдність та любов» – так можна формулювати звістку 12 та 13 розділи 1 Коринтянам.

Вони (єдність та любов) є справжніми ознаками живої церкви Христа та особистій впевненості кожного віруючого в тому, що Бог дійсно є в нас, живе серед нас та ми живемо з Ним повік: Івана 17:20-26 – Ісус, також 1 Кор. 12-13, свідчить нам про це.

В 1 Кор. 12-13 Павло називає досягнення єдності та любові істинними дарами від Святого Духа. В цьому першому посланні до коринтян апостол Павло хоче вирішити 9

серйозних проблем, які були в цій церкві:

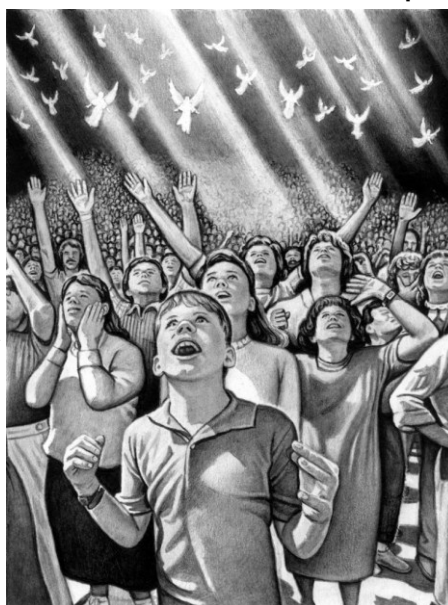
1. Розподіл, суперництво, заздрість. 2. Перелюбство 3. Судові розгляди за допомогою невіруючих 4. Розлучення 5. Ідопоклонство 6. Заперечення апостольства Павла. 7. Невірне проведення Таємної Вечері 8. Зловживання духовними дарами 9. Заперечення воскресіння. Ми розглядаємо проблему духовних дарів, але можемо зробити висновок, що якщо б вони мали дар любові та єдності в Ісусі, то усі вищезазначені проблеми в їх церкві були б вирішені дуже швидко. Саме це є найголовнішою ціллю Духа Христа через Павла. Тому ці дари дійсно допомагають нам та йдуть на користь, як про це написано в 1 Кор. 12:7. Хто не погодиться з цим? Я гадаю, що навіть найвпевненіший харизмат погодиться. Але тоді необхідно робити правильні висновки щодо усіх дарів та служіння, треба критикувати, аналізувати й оцінювати наші дари – наскільки ж вони служать для росту єдності та любові Христа та ближнього в церкві. Через те необхідно все розрізняти, розуміти та пояснювати, що саме відбувається в церкві, ставлячи питання до себе та церкви: як все це служить для росту єдності та любові в Христі. Необхідно постійно задавати питання щодо своїх дарів, щоб вони приносили більше користі та служили єдності і любові в церкві для слави Христової. Цікаво, що Павло розглядає 9 проблем у своєму посланні, а також перелічує 9 дарів різних членів церкви (1 Кор. 12:8-10). Я не буду надавати великого значення цьому, але хочу сказати, що ті, які дійсно отримали ці дари, звертають увагу на проблеми церкви та беруть на себе відповідальність розв'язати все за допомогою Святого Духа. Вони переживають за церкву, за людей, які помиляються, вони цікавляться долею інших членів церкви. Через те, що духовні дари об'єднують нас із Христом (Він - в нас та ми - в Ньому), та в результаті цього – з нашими ближніми через безумовну любов Христа. Саме так ми маємо розуміти ціль та значення духовних дарів. Та якщо ми прагнемо до цього, ми можемо на 100 % бути впевнені в тому, що Христос наділив нас своїми духовними дарами.

Але деякі заперечують та задають дуже правильне запитання, через котре ми часто можемо дратуватися, адже не так легко відповісти на нього: 1 Кор. 12 змальовує не лише ціль та значення духовних дарів, особливо вірші 8-10 говорять про прояв дарів кожного віруючого. Що з цим робити?

Тож уважніше розглянемо ці вірші, їх послідовність – чому вчить Павло про духовні дари (візьміть Біблію та прочитайте ще раз ці вірші). Як я вже казав, це сьома проблема в цьому посланні, яка має бути вирішена в Коринфській церкві.

12:1 – ми бачимо, що Павло хоче, щоб коринтяни розуміли суть та ціль духовних дарів. Коли Павло говорить, що «не хочу я, браття, щоб не відали ви», цим Павло не хоче сказати, щоб коринтяни зовсім не знали та не користувалися дарами Духа. Якщо це було б так, то Павло суперечив би сам собі, адже він починає своє послання з похвали про те, як Бог благословив цю

церкву усіма духовними дарами 1 Кор. 1:5-7. Їх необізнаність означає те, що вони забули, з якою ціллю Бог дав їм ці дари. Але далі ми побачимо, що саме до цього Павло веде свою дискусію. Ми побачимо, що в цьому розділі Павло пояснює не те, який вигляд мають дари, як проявляються, або як діють серед членів церкви. Павло показує значення

та ціль – до чого ці дари мають приводити людей. Іншими словами, Павло говорить про плоди цих дарів.

12:2-3 - в цих віршах Павло узагальнює суть духовних дарів, які мають бути у кожного віруючого. Коли Ісус стає нашим Господом – це дар Духа, це – сила Христа, яка звільняє віруючих від рабства ідолів, над котрими ми самі не маємо сили. Тут ми можемо побачити цікаву паралель із вступом до 10 заповідей, Вихід 20:2. Бог стає Господом свого народу, це – дар Божого Духа як у Старому, так й в Новому Заповіті. Що означає для нас те, що Бог став нашим Господом и Спасителем через Ісуса Христа? Це викликає безумовну слухняність та покору, про що також йде мова у 10 заповідях. «Чи важлива для тебе слухняність та покоря Богу, чи ти прагнеш цього», – цим кожен з нас може визначити для себе, в якій мірі в його житті діють дари Духа.

12:4-6 тут починаються труднощі з тлумаченням. Павло розподіляє на 3 частини духовні дари (в оригіналі «пневматикон»), про котрі він почав говорити в 1 вірші.

Духовні дари проявляються в різних дарах - 4 вірш, в оригіналі «харизматон».

Далі, через служіння «дияконіон» – 5 вірш.

Та по-третє, проявляється через дію, або інший переклад, через прояв Божої сили «енергоматон» - 6 вірш.

Для нас такий розподіл незрозумілий через те, що в нашій уяві дари і служіння та дія проявляються одночасно в одній людині. Сьогодні ми кажемо про те, що людина, яка отримала дар Духа, стає служителем, має здатність діяти відповідно до Божої волі. Але Павло говорить, що ці дари проявляються окремо в різних людях, але Бог в Трійці (Дух – 4 вірш, Господь – 5 вірш та Бог - вірш) творить це в людях. Тут більш за все Павло хоче підкреслити єдність Бога в Трійці, а не лише пояснити, які бувають різні дари та показати, що й ми, які маємо різні дари, здібності, характер та інше прагнули такої єдності.

12:7 Ціль Павла, повторюю ще раз, не пояснювати механізм проявлення Духа (для коринтян це, мабуть, було зрозуміло), але показати єдність Бога, через це коринтяни прагнули цієї досконалої єдності, шукали користь, про що Павло більше починає говорити з 12:12-22.

12:8-10 Павло продовжує класифікацію духовних дарів та зразу ж ми, як це й було раніше, стикаємося з непорозумінням. У 8 вірші Павло розподіляє дари мудрості «софіас» та дари знання «гнозеос», котрі отримують різні люди. Але для нашого сучасного розуміння ці дари невід'ємно зв'язані один з одним. Хто мудрий, той має істинне знання, а того, хто знає, називають мудрим. У 9 вірші Павло розподіляє дар віри та дар зцілення, але сьогодні ми кажемо про те, що хто має велику віру, той може й зцілювати. Ми розуміємо так, що ці дари проявляються разом. Можливо, Павло говорить тут про лікарів чи медиків? Але про яку унікальну віру, як духовний дар, говорить тут Павло? У всіх нас має бути віра, лише через віру ми можемо спастись. Але тоді існує віра як унікальний духовний дар та загальний дар для спасіння? У 10 вірші Павло каже про дари чудотворення. Хіба зцілення – це не чудо? Потім Павло говорить про дари пророкування, розпізнання духів, про дар мов і пояснення мов, але в нашому розумінні пророк – це той, хто отримав слово, може розпізнавати в кого який живе дух та може пояснити Боже Слово.

Узагальнюючи про що йде мова; в 12 розділі Павло говорить про суть та цілі духовних дарів (це єдність та любов в Христі), але не пояснює їх проявленні на практиці. Єдність та любов у Христі – це вічні, незмінні дари від Бога для людей, починаючи від Адама. Сам Бог піклується про це через Христа та Він робить відповідальними тих людей, яких Він одарив, вони стають

здатними вести до єдності та любові через Святого Духа розподіляє ці дари. Свій розсуд (вірш 11), залежно від того, як вони допомагають досягти цієї цілі.

Коли ми говоримо про дар любові, це означає, що дари можуть змінюватися, адже не існує шаблонної, заученої любові. Любов завжди шукає найкращого, щоб досягти мети, навчити приймати Бога своїм Господом і Спасителем. 1 Кор. 13:1-3, наприклад, тут ми бачимо, що істинну любов не можна виміряти будь-якими діями. 4-7 вірші свідчать про те, що любов не може бути завченою або шаблонною, її не можна зрозуміти людським розумом або розвинути в людських стратегіях – це робота Духа Святого, який діє, як забажає. 1 Кор. 14:1 - Тут Павло об'єднує духовні дари з любов'ю та знову каже про те, що дари залежать від любові. Через те неможливо та небезпечно окремо говорити та виконувати, служити Богу через духовні дари, які отримані від нього без істинної любові.

Без дарів Духа ми навряд не розуміємо, про яку єдність йдеться, не кажучи вже про те, щоб бути єдиними. На практиці єдність для нас – це мати одне віросповідання та зустрічатися в неділю. Але Павло на

прикладі тіла пояснює – що це працювати, служити разом для Божої слави, без суперництва один з одним. У нас часто трапляється так, що рука задрить ногам, тому що нога пробігла 10 км, і відразу всі хвалять ногу, а не руку. Часто ми не розуміємо, які дари ми маємо від Бога, які здібності Він нам дав, або нам не подобаються ці дари. Ми вважаємо, що їх замало, та саме це приводить до заздрощів та розподілу між братами та сестрами.

Незрозумілість цих дарів, про які ми говорили раніше (ми розуміємо лише їх суть та ціль), також підтверджує таку думку, що дари можуть змінюватися залежно від потреб церкви. Якщо ми звернемося до Старого Заповіту, то побачимо, що в той час Святий Дух діяв через кожну людину по-різному. Нам не дуже зрозуміло, яким чином Бог спілкувався з Авраамом, Ісаком та Яковом. З Йосипом Бог розмовляв через сни. З Мойсеєм - обличчя до обличчя. Деякі отримали чудотворні сили, наприклад, Мойсей та Ілія, але про того, кого Ісус називав найбільшим пророком з усіх, про Івана Хрестителя ми читаємо наступне: «І багато до Нього приходили та говорили, що хоч жодного чуда Іван не вчинив» Івана 10:41.

У цій статті я хотів лише показати наскільки складна ця тема, як важливо дедалі більше прагнути до того, щоб в наших церквах зростала єдність та любов і у такий спосіб прославився Бог в Трійці. Я думаю, що сьогодні, як ніколи, в наших церквах не вистачає таких дарів. Та перш за все, нам, служителям, має бути соромно за це. Наскільки тобі соромно, наскільки тобі боляче, що в наших церквах, навіть серед керівників, не вистачає єдності і любові, наскільки ти знаєш вихід з цієї ситуації та свою роль у вирішенні цих питань? Це критерії, за якими ми можемо вимірювати дари Духа Святого в наших серцях.

Молнар Шандор, УЕРЦ

АПТЕКАР

Ганнуса жила удвох з мамою. Вони дуже любили одна одну. Мама була добра, ніжна і ласкава, а Ганнуса - слухняною і працювотою дівчинкою.

Навесні мама захворіла і не могла підвестися з ліжка. Ганнуса сама приготувала їжу і підійшла до мами:

- Мамо, тобі дати супу?

Мама похитала головою: «Ні, ні, ні».

- Мамо, можливо, хочеш води?

Мама знову похитала головою і показала рукою на шафу, де стояли ліки. Дівчинка відчинила шафу і показала мамі пляшечку з ліками. Мама знову заперечливо похитала головою. Ганнуса показала іншу пляшечку, і знову - не те. Нарешті мама заговорила дуже слабким голосом:

- Візьми он ту зелену пляшечку, піди до аптеки і замов ліки.

Ганнуса взяла гроші і швидко пішла на вулицю. Там її подружки гралися в хованки. Вона дуже любила цю гру, та цього разу навіть не підійшла до своїх подружок.

Уже вечоріло, коли Ганнуса пішла до аптеки. Аптекар задрімав і дівчинці довелося довго його гукати. Нарешті аптекар підійшов позіхаючи, і запитав:

- Що тобі ?

- Моя мама дуже хвора. Ось гроші і пляшечка, зробіть такі самі ліки.

Допоможіть нам, будь ласка.

Аптекар ходив туди-сюди з пляшечкою у руці і все позіхав. Потім вийшов з кімнати. Час спливав дуже повільно. Ганнусі здавалося, що вже минуло кілька годин. «Мабуть, він забув про нас», - подумала дівчинка. На дворі стало дуже темно.

Аж ось нарешті з'явився аптекар, віддав Ганнусі пляшечку, кілька копійок здачі і Ганнуса побігла додому.

Старий аптекар не вірив у Бога. Він казав, що людям допомагають тільки ліки, які він готує. І раптом він дуже перелякався, коли побачив, що у Ганнусину пляшечку, спросоння переплутавши він вилив не ліки, а отруту.

Аптекар схопився за голову і почав лементувати на цілу аптеку:

- Боже, Боже, я вбив людину!

Потім рвучко відчинив двері і вибіг на вулицю. Надворі було темно, і він нікого не побачив. Аптекар повернувся до аптеки, впав на коліна і заволав:

- Боже! Боже! Допоможи! Що я наробив!!! Я вбив людину!

Він почав плакати.

«Що це? Неначе хтось стукає? Чи це мені здається?» Аптекар глянув у вікно і нікого не побачив, тільки маленькі пальчики дитячої руки, що стукали у нижню шибку вікна. Він швидко відчинив двері. Та сама дівчинка знову з'явилась на порозі.

- Дядю, дядю, візьміть гроші.

Вона простягла йому дві копійки і заплакала. Нарешті мовила:

- Я розбила пляшечку. Тепер моя мама помре, якщо ви не допоможете.

Аптекар підхопив дівчинку на руки і притиснув до свого серця.

- Бог е! - вигукнув аптекар. - Він врятував моє життя! Яка ти хороша дівчинка, - сказав він Ганнусі. Приходь до мене завтра.

Разом із новими ліками аптекар дав Ганнусі гроші на їжу, бо вона витратила останні копійки. Як же вони з мамою раділи, коли Ганнуса повернулася додому!

Незабаром Ганнуса купила все потрібне в магазині і зайшла до аптеки. Аптекар запитав у дівчинки, де вона живе. Він був багатий і скупий, а дітей у них із дружиною не було. Та ця дівчинка так йому сподобалась, що він геть змінився. Якось увечері він завітав до їхньої домівки разом із своєю дружиною. Вони принесли багато продуктів і ліки для мами.

Загублена книга.

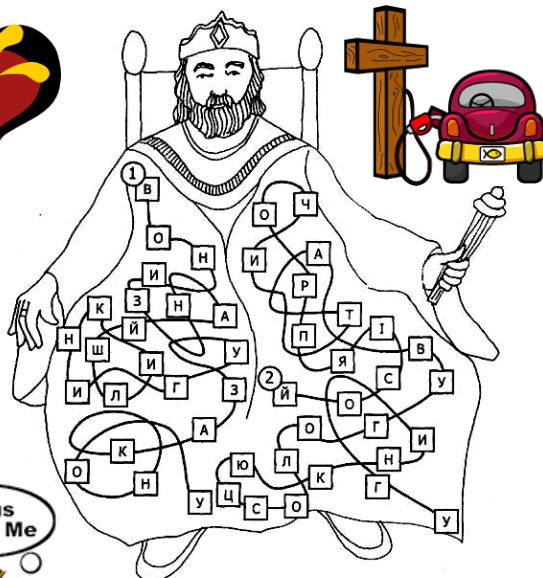
(2 Хроніки 34 розд.)

Що відбулося, коли цар Йосія наказав відновити храм?

Йдучи по лабіринту, прочитай відповідь.

1. _____

Ієрозумний багатій.

Євангеліє від Луки 12.16-19

Ісус розповів притчу про багату людину, яка зібрала такий великий врожай, що його не вміщали сховища. Тому він вирішив побудувати комори більш від колишніх, щоб зберегти все добро своє, і наступного року не працювати. Багатій ні про що інше не міг думати, як тільки про збереження свого багатства і скарбів.

Починаючи від стрілки, закресли букви через одну, рухаючись до центру по спіралі. Виписавши букви, що залишилися, ти довідаєшся, що говорить Ісус про багатство.

⇒ Н У Е Х С Ц К А Л О А Е Д Ї . А

"Шнурки в стакані", чи поради по вихованню батьків

"Батьки - теж люди" - ось основна істина, яку ти повинен засвоїти з метою мирного співіснування. Зізнайся, тобі самому набридло, що твоя квартира нагадує поле Куликової битви, а ти - той нещасний, котрий веде наполегливу боротьбу за співчуття і розуміння. Чуй собі, батьки теж цього хочуть. Тому що вони - люди, а не машини для обслуговування тебе, єдиного. На жаль, вони також не чарівники, які у будь-який час доби можуть дістати кросівки, плаття, сумки, куртки з каптурами й інші атрибути модного "прикиду".

Вони також і не пригноблювачі, мучителі, кровожери і кати. Хоча й на своє виправдання, я думаю, ти можеш знайти безліч фактів. Трапляється, звичайно, що батьки дубають дратівливі, вперті і несправедливі. Але частіше вони великодушні, терплячі й добрі, тому що люблять тебе.

І, як інші живі істоти, піддаються «дресуванню» - себто, вихованню.

Виховувати, як відомо, краще не батогом (істериками, докучливим ниттям і надутими губами), а пряником. Як пряник насмілюся запропонувати тобі: «Поради по вихованню батьків».

Отже перше, що тобі потрібно зробити, це приділяти їм більше уваги, цікавитися їхнім самопочуттям, роботою, справами... Зрозумій, часом їхні дріб'язкові причіпки і нав'язливі питання - тільки засіб звернути на себе твою увагу. Вони бояться стати тобі непотрібними, і, як закохана дівчина, хвилюються - а раптом ти їх більше не любиш.

По-друге. Іноді розпитуй «предків» про минуле. Розмовляй з бабусею про її героїчну молодість. Люди похилого віку дуже вдячні тим, з ким вони можуть відправитися в зворотню подорож у часі. Крім того, з такої розмови ти можеш довідатися багато несподіваного для себе.

По-третє. Намагайся створити атмосферу довіри. Безумовно, ти не зобов'язаний щовечора звітувати про проведений день. І зовсім не обов'язково викладати все, як під катуванням. З іншого боку, якщо ти будеш день у день зберігати «гробове мовчання» лише тому, що не маєш бажання заївий раз відкривати рота перед «відсталими» мешканцями загальної житлоплощі, то ці «відсталі» мешканці можуть подумати, що ти ховаєш від них щось жахливе, і постараються обмежити твою волю. Але ж ти цього не хочеш?

По-четверте. Доведи, що ти не один такий з «дивинами». Нехай мама і тато разом з тобою дивляться молодіжні передачі, читають журнали для підлітків, музичні дайджести, по можливості, слухають сучасну музику (якщо це не стомлююче ревіння металістів).

П'яте. Допмагай своїм батькам формувати батьківський образ як образ ідеальних, люблячих, добрих і уважних вихователів, з якими можна поділитися найпотаємнішим.

Шосте. Руйнуй їхні страхи. Врахуй, батьки начитались і наслухались всіляких страхіть про сучасну молодь. Познайом домашніх із друзями. Попроси маму підшукати тобі якийсь диск чи касету, а татка запроси на товариський «сейшн» вихідного

дня. Нехай близькі переконаються, що нічого поганого ти не робиш.

Сьоме. Не вимагай самостійності, виявляй їй! Як тобі можуть довірити відправитися в 20-денний похід через гори, якщо тебе неможливо дочекатися з магазину?

На ділі доведи, що ти дорослий. Домовся: «Буду о дев'ять», і прийди без двох хвилин дев'ять. Мама буде щаслива. Якщо дитина поводиться як дорослий, то і відноситься до неї відповідно.

Восьме. Якщо схочеш відчувати реакцію близьких на щось незативне, обери непрямий метод. Розкажи про нібито якогось друга, що потрапив у важку ситуацію і попроси поради. Звикнувши до ролі «старика Хоттабича» для друзів сина чи дочки, навіть самі несподатливі батьки у важкий момент ладні будуть піти їм назустріч.. Не виходить ж з образу!

Дев'яте. Якщо хочеш попросити про щось важливе для себе, не здаюй свої вимоги раптово, як цеглу на голову. Не так зненацька: «Тату, мені потрібна електрогітара». А заздалегідь, десь за чотири місяці до того почни посвячувати батьків в тонкощі твого захоплення музикою.

Приведи товариша, який добре грає. Доведи, що твоє захоплення серйозне і «предки» від усієї душі постараються допомогти.

Ця загальна порада, зрозуміло, стосується не тільки музики. Не вимагай одразу крокодила, почни з барбуса в міні-акваріумі.

Матеріал взятو з сайту www.4oru.org

- ❖ Десятки християнських священників з північно-східних штатів Індії почали широкомасштабну кампанію по відновленню позицій християнства в Азії і по усьому світі, повідомляє агентство IANS.
- ❖ Згідно даних соціологічного дослідження, проведеного французькою службою CSA і опублікованого журналом "Le Monde des religions", тільки 52% французьких католиків вірять у Бога, 26% з них впевнені, що Він існує, ще 26% вважають, що Він, "імовірно, існує". 30% опитаних не мають думки з даного питання.
- ❖ Москву охопив бум розлучень. На 79 тисяч одружень торік припало 45 тисяч розлучень.
- ❖ За даними МВС РФ, у Росії налічується понад 50 великих сект, в тому числі велика кількість і дрібних. Так, наприклад, у Москві є відомості про діяльність 80 сект корейського походження, повідомив прокурор столиці Юрій Семін.
- ❖ Протоієрей Михайло Ардов проти люстрації російського духовництва не заперечує, але в її можливість не вірить. Як вважає відомий московський священник, весь єпископат РПЦ МП в тій чи іншій мірі співробітничав з органами.
- ❖ Лідер БЮТ порадила українським політикам частіше відвідувати святі місця. "З тим ступенем бруду, що є в українській політиці, нашим політикам не те що їздити до святих місць, а жити в церквах потрібно", - заявила Юлія Тимошенко.
- ❖ Знаменитий "Рокі" і "Рембо" Сильвестр Сталлоне в новому фільмі "Рокі Бальбоа" "перетворюється" у християнського місіонера: життєвий шлях його героя-боксеру показує цінність досвіду звертання до віри, здатної звільнити людину "від лещат світу цього". "Чим більше я ходжу до церкви, чим більше звертаюся до віри в Ісуса, чую Його Слово і приймаю Його керівництво, тим більше, я відчуваю, що лещата цього світу мене відпускають", - зізнався С.Сталлоне. Він також розповів, що виріс у християнській родині, відвідував католицьку школу і з дитинства осягав ази християнської віри. Тепер зірка світового кіно бажає пояснювати глядачам важливість відвідування церкви і знаходження життєвої підтримки через віру в Бога. "Необхідно спиратися на чийсь досвід і керівництво, адже одиночні тренування неможливі. Саме так я сприймаю християнство і церкву - як спортзал для душі", - розповів С.Сталлоне.
- ❖ У російських католиків з'явився перший офіційний сайт www.ruscatholic.ru
- ❖ Колишні лютеранські пастори, які вирішили перейти в православ'я, зберуться в Детройті (США, штат Мічиган) із усіх Сполучених Штатів на першу спільну загальнонаціональну конференцію.
- ❖ Журнал "Шпігель" назвав Ватикан найкримінальнішою державою. Генеральний прокурор Ватикану Нікола Пікарді (Nicola Picardi) оголосив статистику правопорушень у своїй державі за 2006 рік: на 492 чоловік, що проживають у Ватикану, припадає 341 цивільна справа і 486 карних.
- ❖ З ініціативи Римо-Католицької церкви і Всесвітньої Ради Церков з 18-ого по 25-те січня проходив молитовний тиждень за християнську єдність.
- ❖ Кабінет міністрів України затвердив постанову про створення комісії з питань повернення майна релігійним організаціям. Д.Табачник відзначив, що комісія повинна буде розглянути питання про відновлення прав церков і інших релігійних організацій на 300 колишніх культових та інших церковних приміщень і повернути їх цим організаціям. Він також повідомив, що прем'єр-міністр Віктор Янукович доручив відновити роботу комісії після зустрічі минулої весни з керівниками церков різних конфесій.
- ❖ Біблія, Священне Писання християн (частково іудеїв), залишається найбільш перекладеною книгою у світі. На даний момент, Біблія цілком чи частково перекладена на 2426 мов світу. Це на 23 мови більше, ніж було торік.
- ❖ В Україні підготовлений закон, що наділяє Церкву статусом юридичної особи, повідомив прем'єр-міністр країни Віктор Янукович. "Наділення Української православної церкви статусом юридичної особи, зокрема, дозволить їй повернути захоплені лідером не визнаного в православному світі Київського патріархату Філаретом

Денисенком приміщення Київської митрополії, церковну скарбницю, а також захоплені розкольникми храми", - повідомили журналістам у прес-службі канонічної Церкви.

- ❖ "Латинь у Церкві вмирає, оскільки цієї древньої мови не знають ні молоді священники, ні єпископи, - заявляє 68-літній священник-кармеліт Реджинальд Фостер. Він перекладав на латинь тексти вже чотирьох понтифіків – латинь залишається державною мовою Ватикану, і всі офіційні документи повинні обов'язково виходити на цій мові.
- ❖ Протягом декількох років у Липецьку діє програма забезпечення їжею міських бездомних "Служіння милосердя". Програму організував африканець Олів'є Ака - протестант за віросповіданням, який постійно проживаючий у Росії, одружений на громадянці РФ. В інтерв'ю програмі Кирила Набутова "Один день" на телеканалі НТВ бомжі, опікувані африканцем, заявили, що вважають Олів'є Ака православним і що від протестантів вони не прийняли б ніякої допомоги.
- ❖ Лідер Форуму звільнення Києва "Кияни", депутат Київської міської ради Михайло Бродський закликав "керівника секти" "Посольство Боже" Сандея Аделаджу і пастора Церкви "Нове Покоління" Олексія Ледяєва, якого вважають наставником Аделаджі, "передати анафемі членів своєї пастви - мера Києва Леоніда Черновецького і його співучасників". За словами М. Бродського, А. Ледяєв і С. Аделаджа повинні змусити цих людей знизити комунальні тарифи до економічно мотивованого рівня, повернути місту банк "Хрещатик", розпустити "Київенергохолдінг", а також повернути громаді Києва сотні гектарів украденої землі.
- ❖ Наприкінці січня в Києві відбулася установча конференція всеукраїнської громадської організації "Союз християнських письменників України", - повідомляє агентство ProChurch.info. Письменники-християни відкрито заявили про себе як про силу, що намагається принести в культурне й освітнє середовище нашої країни саме те, що знаходиться сьогодні в дефіциті.

Життя громад УЄРЦ

Степань (Рівненська обл.)

Ми дякуємо Святому Богові, що маємо можливість такою невеликою громадою бути активними в місті та в служінні на місцях. Ми далі продовжуємо працю в с.Гута. Одна наша сестра, Любов Григорівна, допомагає в роботі з дітьми недільної школи в цьому селищі. Ми раді, що є люди, які проповідують дітям Слово Боже. Крім цього наш брат Мурза В.Н., який навчається у біблійному коледжі по програмі "Християнські джерела", також активно несе служіння у цьому селі. Він є пресвітером нашої громади і ми молимося за нього, і бачимо, як Господь благословляє його в навчанні.

Члени нашої громади далі беруть участь у "школі без стін". Наш брат Павло приїжджає з Рівного щонеділі та розповідає про культуру та побут людей часів Старого Заповіту. Це дуже цікаво, хоча, на жаль не всі мають змогу прийти та послухати. Однак ті, хто чує, бачать як росте їх розуміння Слова Божого.

Також ми вдячні всім тим, хто готував молодіжну конференцію в Сваляві. Це справді було дуже добре.

Крім цього ми хочемо повідомити, що розпочали процес по отриманню землі, щоб в майбутньому в нашому селищі побудувати храм Української Євангельсько-Реформованої Церкви. Просимо молитися за нас. Особливо за чисельний та духовний ріст, а також за продовження будівництва приміщення для церковних служінь.

м.Рівне

Наша громада на даний час веде підготовку до проведення стратегічної конференції та Синоду УЄРЦ, які відбудуться в Рівному з 20 по 22 лютого цього року. Разом з братом Кором було розподілено обов'язки і ми приступили до підготовки. Ми прагнемо, щоб наші брати з УЄРЦ та іноземці відчували себе, як у своїх домашніх громадах.

Також наша громада приймала участь у молодіжній конференції. Ми задоволені участю в ній. Наші молоді люди на чолі з студентом семінарії Пилипенком О. провели на конференції цікаве для молодих людей заняття.

На жаль, ми вимушені були припинити молитовне служіння у середу, і перенесли на початок березня, коли будуть більш сприятливі умови.

Наші пастори Семенюк Ф.О. та Пилипенко В.В. брали участь в ординації єпископа Закарпатської Реформатської Церкви. Ми передали вітання для нового єпископа, а також надію на тіснішу співпрацю в місіонерській діяльності на теренах України. Це питання ми надіємося розглянути на Синоді УЄРЦ.

Крім цього, по дорозі до Закарпаття ми відвідали наших братів та сестер у місті Миколаїв, Львівської області. Це дуже привітні люди, які добре пам'ятають діяльність Реформованої Церкви до 1939 року. Вони просили, щоб ми могли відновити служіння Реформованої Церкви в цьому регіоні. Для нас це поклик від Господа, щоб разом з новим місіонером, який готується до приїзду та праці в Україні, їхати в ті міста та села, щоб шукати ще сім'ї з реформованим корінням. В цьому ми вбачаємо наш чисельний ріст. Ми хочемо, щоб це стало новим місіонерським поштовхом для усіх нас. Просимо молитися за це.

Таврійське (Херсонська обл.)

Головна надія громади с. Таврійське будівництво храму. До завершення підходить збір всієї необхідної документації. Просимо молитовної підтримки у цьому питанні всіх братів та сестер. Що неділі з 10⁰⁰ до 13⁰⁰

проходять наші богослужіння в приміщенні у сільській музичній школі. Життя в громаді постійно розвивається. Часто після богослужіння йде спілкування стосовно питань проповіді. Радіємо і дякуємо Господу, коли приходять нові діти в недільну школу. Молодіжна група повернулася духовно збагачена з конференції, яка проходила у м. Свалява. Молодь тепер матиме можливість вільно і творчо реалізувати свої знання у громаді.

Свалява (Закарпатська обл.)

Слава Господу за Його поміч у нашому житті та служінні. Дуже часто ми бачимо, як Господь відкриває серця людей, щоб вони могли слухати і приймати Слово Боже. Дуже часто Господь дає нові можливості для євангелізації, свідчення людям, і ми

намагаємось робити все, що є в наших силах. Звичайно, є бажання робити більше, адже крім богослужінь, біблійних уроків, роботи з дітьми, є й інші можливості для проповідання Євангелії. Молимося за те, щоб та робота, яка ведеться, принесла плоди, а також молимося за духовний ріст членів церкви які, могли б допомогти у тій чи іншій євангелізаційній справі.

Ми раді, що двоє дівчат з нашої громади навчаються у біблійному коледжі, і які активно допомагають у роботі з дітьми. Покладаємо сподівання, що в майбутньому будуть ще студенти, які проявлять бажання навчатися і активно працювати у молодіжному служінні.

Слава Господу, що маємо також можливість виступати з проповідями по місцевому радіо, і маємо надію на співпрацю з FM - станціями. Крім цього проповіді пастора розповсюджуються через християнську бібліотеку в друкованому вигляді, а також на аудіо касетах.

Також за ініціативою Католицької церкви, 22 січня було проведено спільне богослужіння за єдність між церквами. Представники Римо-Католицької, Греко-Католицької та Реформованої Церков виголосили проповіді, в яких закликали християн до єдності в Ісусі Христі, порозуміння та молитовної співпраці. Маємо надію, що це будуть не поодинокі зібрання.

с.Рідна Українка (Херсонська обл.)

У Рідній Україні почалося новий уроки вивчення катехізи, для тих п'яти чоловік які виявили бажання вивчати глибше реформоване вчення. Також розпочався новий

курс по вивченню інформатики. У недільній школі проводимо уроки по вивчення Слова Божого. Потребуємо молитовної підтримки, щодо кількісного та духовного росту недільних шкіл.

Київ

У нас далі триває спортивна місія. Ми встановили тенісний стіл у нашому залі і по вечорах молоді люди можуть приходити та грати в теніс. Починаючи з Нового року, майже щовечора в приміщенні громади збирається чимало молоді.

Пастор Юра спілкується з ними і намагається будувати хороші відносини. Хотілося б, щоб згодом ці молоді люди приходили до нашої громади, а також організувати для них окреме молодіжне служіння чи запросити до вже існуючої групи. Велика проблема для нас, яким саме чином зацікавити цих людей, і якщо у вас є хороші поради, просимо вас передати їх нам. Просимо у ваших церквах молитися за цих молодих людей і роботу з ними.

Також у нас є інша молитовна потреба. Наша найстарша сестра в Господі, Валентина Іванівна, яка серцем і душею носить служіння в нашій церкві, довгий час хворіє. Просимо молитися за неї.

Ми також, як і раніше, проповідуємо Слово Боже у лікарні. В тому відділенні ми часто зустрічаємо безпритульних і, по можливості, даємо їм одяг, так як їхній старий перед поступленням до лікарні, спалюють. Часто ми задаємось питанням, як допомогти таким людям? У більшості випадків їх зовсім не цікавить Біблія. Їм потрібно тільки випити, курити, поїсти і десь пожити. Інколи вони просять допомоги їм, але не проповідувати. Інколи нам важко в таких ситуаціях, тому ми просимо Божої мудрості в цьому служінні.

Розпорядок служінь Церкви з Реформованим віровченням можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 Неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя, 14 год., кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-6 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя, 10 год., музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
СВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

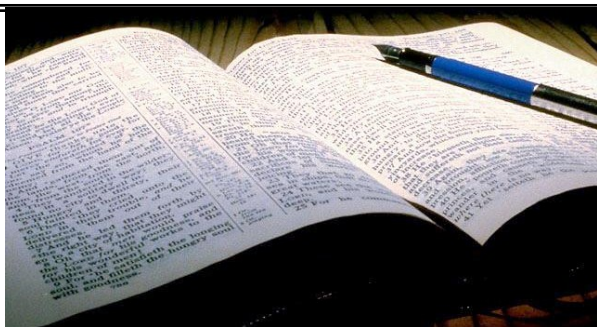
ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
м. Свалява, вул. Борканюка (біля муз. школи)
тел. 80506665549
працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-17.00

Радіо служіння

Української Євангельсько -
Реформованої Церкви
Слухайте нас у свалявському районі
щоп'ятниці о 13.30 (к.ч.)

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Мурза В.,
Пилипенко В., Молнар Ш.
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м. Свалява, вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 7 30 61
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua
Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність - раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.

ІСТОРІЯ, ЯКІ НАСТАВЛЯЮТЬ НА ЗАМІСЛ

Був час, коли існувала група людей, які називали себе рибалками. В їхньому окрузі було багато водоймищ, в яких водилось чимало риби. Тиждень за тижнем, місяць за місяцем, рік за роком ці рибалки збирались на зустрічі, розмовляли про своє покликання, про достаток риби, про методи своєї роботи. З року в рік вони давали точні визначення цього заняття, захищали його як професію, заявляючи, що для них рибальство - це найголовніше заняття в житті.

Спонсорувались спеціальні зібрання під гаслами: „Кампанія по рибальству”, „Рибний місяць”. Виділялись значні кошти для проведення національних та міжнародних конгресів, щоб обговорити ловлю риби як таку, про саму рибу, про знаряддя і нові винаходи в цій галузі.

Та одного вони не робили - вони не рибалили.

Рибалки будували великі центри «Офіс з рибної ловлі». Було проголошено гасло: «Кожен є рибалкою, а кожен рибалка мусить рибалити». Та одного вони не робили - вони не рибалили.

А ще була організована Рада, до складу якої ввійшли лише ті люди, у яких вистачало мужності говорити про рибну ловлю. Завданням Ради було закликати рибалок до праці, а також посилати їх в інші місця. Але члени самої Ради ніколи не рибалили.

Багато хто відгукнувся на заклик ловити рибу. Їх посвятили і відправили на рибалку. Але, як і їх попередники, вони ніколи не рибалили. Так само як попередники, вони займались чим завгодно, навіть будували насосні станції, щоб перекачувати воду для риби. Дехто говорив, що має бажання піти половити рибу, але відчував, що його покликання робити рибальські знаряддя. Інші думали, що мають навчитися спілкуватися з рибою, щоб вона відрізняла доброго рибалку від недоброго. Ще дехто вважав, що треба навчити рибу добре плавати і давати їй хорошу їжу для зросту. Інші говорили про методи очищення води та перевезення риби в інші водоймища, щоб захистити її від ворогів.

Якось після бурхливого обговорення про необхідність риболовлі, одна людина вирішила застосувати свої знання на практиці. Наступного дня він повідомив, що зловив дві чималі рибини. Його винагородили за чудово виконану роботу. Потім запрошували на різні зустрічі, щоб розповів, як йому таке вдалося. Через зайнятість він також перестав рибалити. Але, як людину з досвідом, його включили до Ради.

Ніхто з присутніх на щотижневих зібраннях не ловив риби, тому й ті, кого вони посилали на риболовлю, також не виконували своїх обов'язків. На зібраннях невпинно молились, щоб побільшало риби.

Лише одного ніхто не робив - не рибалив!

Та, незважаючи на це, усі продовжували називати себе рибалками, про що сповіщали кожному. Інколи хтось намагався тихенько критикувати, мовляв риба так і не ловиться. Але оскільки самі критики не рибалили, їхні зауваження не сприймалися.

Звичайно, були рибалки, які чимось жертвували, стикалися з різними труднощами. Дехто, живучи біля води, мусів вдихати повітря із запахом мертвої риби. Хтось із них сміявся, хтось співчував, інші пропонували брати участь в частих розмовах та дискусіях про ловлю риби.

Залишалось відкритим лише одне питання: «Чи відгукнулись вони на заклик Ісуса - Ідіть за Мною, і я зроблю вас ловцями людей?»

Уявіть, як дехто ображався, коли говорилося, що той, хто нічого не зловив, не може називатися рибалкою, незалежно від своїх заяв. То ж чи можна називатися рибалкою, якщо протягом року не зловити жодної риби?

Чуєте ви, ті, хто не рибальть???